

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 19C/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219203627
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Madarász
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2219203627.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Dunajskej Strede v konaní pred sudcom JUDr. Róbertom Madarászom v právnej veci žalobcov: 1. U. P., A.. XX.XX.XXXX, W. O. XXX/XX, Š., 2. G. P., A.. XX.XX.XXXX W. O. XXX/XX, Š., proti žalovanej: Y. Q., A.. XX.XX.XXXX, W. I. J. XXX, XXXX T., P., zastúpená splnomocnenkyňou: U.. B. W., W. O. X, T. X., o vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne 531,10 eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

III. Žalovaná má voči žalobcom nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 91,34 %.

IV. Štát má voči žalobcom nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 95,67 %.

V. Štát má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 4,33 %.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia žalobou zo dňa 30.09.1996 sa domáhali voči žalovanej o vypratanie pozemkov a to nádvoria ležiaceho na parcele č. XX a záhrade parcelného čísla XX vedených na LV č. XXXX v kat. úz. Š. a zdržať sa užívania a akéhokoľvek zásahu do nádvoria ležiaceho na parcele č. XX, záhrady parc. č. XX vedených na LV č. XXXX v kat. úz. Š.. Žiadali tiež priznať okrem nájomného aj odškodné vo výške 1000 Sk mesačne za každý mesiac od 1.9.1996 až do vypratania a odovzdania pozemkov ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobcovia svoju žalobu odôvodnili tým, že sú vlastníkami nehnuteľností v kat. úz. Š., vedených na liste vlastníctva XXXX, a to parcela č. XX ako dom súp. č. XXX a nádvorie vo výmere 461 m² a parc. č. XX záhrada vo výmere 246 m². Dom má charakter rodinného domu, pričom v dome sa nachádza trojizbový byt ako i povalové a pivničné priestory. Žalovaná užíva rodinný dom aj s pozemkami na základe ústnej dohody - ústne uzavretej nájomnej zmluvy o prenájme rodinného domu a pozemkov za dohodnutý nájom 2.500 Sk mesačne s platnosťou od 01.04.1994, ktorú so žalovanou uzatvorili v byte žalovanej dňa 08.04.1995. Okrem tejto ústnej dohody so žalovanou uzatvorili nájomnú zmluvu o prenájme trojizbového bytu. Do 14 dní sa zaviazali predložiť na podpis písomné vyhotovenie nájomnej zmluvy na ostatné nehnuteľnosti, ktoré žalovaná okrem bytu prenajala. Dňa 21.04.1995 túto zmluvu predložili žalovanej na podpis, ktorá ju však odmietla podpísať. Preto ohľadne nebytových priestorov v dome a ohľadne pozemkov majú so žalovanou uzatvorenú len ústnu dohodu. Listom z 28.05.1996 žalovanej dali na pozemky výpoveď. Trojmesačná výpovedná lehota začala plynúť 01.06.1996 a skončila 31.08.1996. Po

uplynutí trojmesačné výpovednej lehoty žalovaná prenajaté pozemky neuvolnila a nevypratala. Naďalej užíva drobné stavby v záhrade a nepovolenú stavbu - garáž na dvore. Naďalej užíva uvedené pozemky a nechce ich vypratať.

3. Žalobca 1. v písomnom podaní zo dňa 19.5.1997 tvrdil, že v danom prípade sa nejedná o nájom bytu, ale o prenájom pozemkov a nebytových objektov v dome. Ďalej dodal, že žalovaná a jej rodina tým, že nevypratali spornú nehnuteľnosť poškodzujú žalobcov na vlastníckych právach a tak spôsobujú ujmu majetkovú: hospodárenie na pozemku ako aj nemajetkovú: užívanie na trávenie voľného času čo žiadajú náležite odškodniť sumu 1000 Sk mesačne až do vypratania nehnuteľnosti.

4. Písomným podaním zo dňa 05.12.2001 /čl.61/ potvrdili žalobcovia, že trvajú na pôvodnej žalobe. Žalobcovia ďalej dodali, že žalovaná s manželom prestali platiť aj nájomné, pričom nedoplatok k 31.07.2001 je 145.040,- Sk. Z toho dôvodu cestou svojho právneho zástupcu podali žalobu na zaplatenie nájomného, avšak vzhľadom na premlčanie si mohli uplatniť len zaplatenie sumy 90.000,- Sk. Zvyšná časť vo výške 55.040,- Sk by bola pre nich stratená, nebyť tohto súdneho konania.

5. Dňa 21.5.2002 žalobcovia návrh čiastočne zobrali späť čo do vypratania a zákazu užívania nehnuteľnosti. Na základe späťvzatia v tejto časti súd konanie zastavil.

6. Vtedajší právny zástupca žalobcu 1. U.. P. N. písomným podaním zo dňa 27.05.2002 upravil petit žaloby v časti odškodného odvolávajúc sa na uzavretú zmluvu o nájomnom za užívanie bytu a výpočtového listu nájomného v sume 2500 Sk, a záloha na vodné a stočné vo výške 104 Sk, všetko od 01.04.1995. Teda žiadali, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcom 206.500 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

7. Žalobca 1. písomným podaním zo dňa 31.01.2002 žiadal, aby žalovanej bola uložená povinnosť žalobcom spoločne a nerozdielne zaplatiť odškodné 59.000,- Sk a nájomné za užívanie bytu 55.040 Sk spolu s 1,5% mesačným úrokom od 01.05.1994. Podaním zo dňa 27.05.2002 upresnili žalobu tak, že si uplatnili nájomné za užívanie bytu za obdobie od 01.09.1996 do 31.07.1998 po 2.500 Sk mesačne. Žiadali, aby bola žalovaná zaviazaná k povinnosti zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne 206.500 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zaplatiť trovy konania. Právny zástupca žalobcov opäť podal dňa 04.08.2002 opravné podanie, ktorým žiadal o zaplatenie za nájomné za obdobie od 01.04.1994 do 31.07.1998 vo výške nedoplatku 55.040 Sk ako aj s príslušenstvom t.j. 1,5 % za každý mesiac omeškania.

8. Na základe návrhu žalobcov súd uznesením XC XXX/XX-XXX zo dňa 14.1.2010 pribral do konania: Š. Q. ako žalovaný 2. rade, T. I. ako žalovaná v 3. rade a S. I. ako žalovaný v 4. rade. Na základe späťvzatia žaloby voči žalovaným 2., 3., a 4. rade súd konanie voči nim zastavil.

9. Podaním zo dňa 16.3.2010 žiadali žalobcovia o zaplatenie 9.718,23 eur s príslušenstvom ako upresnenie opravného podania zo dňa 27.05.2002.

10. Žalobca pri späťvzati tejto časti na pojednávaní dňa 01.06.2010 uviedol, že pokiaľ súd pripustí rozšírenie návrhu zo dňa 12.03.2010, tak berie žalobu v časti náhrady škody späť, keďže tento rozšírený návrh zahŕňa aj náhradu škody. Na základe späťvzatia návrhu čo do náhrady škody súd konanie so súhlasom žalovaných čiastočne zastavil, keďže tento nárok je súčasťou upraveného petitu. Proti tomuto uzneseniu žalobcovia podali odvolanie a Krajský súd v Trnave pod č. XCo/XX/XXXX zo dňa 28.3.2013 napadnuté uznesenie potvrdil. Toto uznesenie napadlo právoplatnosť dňa 10.7.2013.

11. Vo svojom záverečnom návrhu si žalobcovia s odkazom na znalecký posudok č. XX/XXXX (č. l. 595) vyčíslili uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za žalované obdobie na sumu 12.010,11 eur, pričom tento rozšírili o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia aj za mesiac júl 1998 v sume 246 eur a teda pôvodne vyčíslený nárok 9.718,23 eur navýšili o sumu 2.537,88 eur, čím celkovo žiadali zaplatiť sumu 12.256,11 eur s príslušenstvom.

12. Súd v predmetnej veci vyhlásil prvý rozsudok č. k. XC/XXX/XXXX-XXX na pojednávaní dňa 01.06.2010. Na odvolanie žalobcov Krajský súd v Trnave uznesením z 28. marca 2013 č. k. XCo/XX/XXXX-XXX rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

13. Rozsudkom zo 16.06.2016 č. k. XC/XXX/XXXX-XXX súd žalobu opätovne zamietol. Krajský súd v Trnave uznesením z 24.08.2016 č. k. XXCo/XXX/XXXX-XXX zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. V poradí tretím rozsudkom z 14.03.2017 č. k. XC/XXX/XXXX-XXX súd žalobu opäť zamietol. Krajský súd v Trnave rozsudkom z 22.11.2017 č. k. XXCo/XXX/XXXX-XXX rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Následne však na základe dovolania žalobcov Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. XCdo/XX/XXXX-XXX zo dňa 15.04.2019 rozsudky súdu prvej inštancie aj odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Okrem iného svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že ak súdom nižšej inštancie nebolo jasné, či si žalobcovia nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia uplatnili už samotnou žalobou bolo ich povinnosťou vyzvať žalobcov na odstránenie vád podania.

15. V zmysle takto vráteného spisu bola spisu pridelená nová spisová značka 19C/39/2019 a konanie sa ďalej viedlo pod touto spisovou značkou.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, tunajší súd vyzval žalobcov na odstránenie vád svojich podaní. Žalobcovia tak učinili svojim podaním zo dňa 07.01.2020, pričom v ňom uviedli, že si žalobou uplatňujú od samotného počiatku nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (podaný samotnou žalobou zo dňa 28.09.1996). Žalobcovia sa samotnou žalobou zo dňa 28.09.1996 v podstate domáhali vydania bezdôvodného obohatenia, avšak v žalobnom petite tento nárok nesprávne označili ako nájomné). Z podanej žaloby jednoznačne vyplýva, že sa žalobcovia predmetnou žalobou domáhali vypratania pozemkov a to nádvoria ležiaceho na parcele č. XX a záhrady, parcely č. XX, vedených na liste vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území mesta Š., ďalej nájomného (žalobcovia sú laici a nárok titulom neoprávneného užívania veci - nehnuteľnosti nesprávne právne kvalifikovali ako nájomné, hoci odborne ide o bezdôvodné obohatenie) a odškodného - náhrady škody vo výške 1.000,-Sk mesačne za každý mesiac od 1.9.1996 až do vypratania vyššie uvedených nehnuteľností žalovanou. Skutkovým a právnym základom bolo neoprávnené užívanie predmetných nehnuteľností žalovanou, a to bez ohľadu na to, či bol nárok žalobcov označený ako nájomné alebo právne kvalifikovaný ako bezdôvodné obohatenie (mylne označené podaním zo dňa 03.06.2002 ako náhrada škody). Žalobcovia podaním zo dňa 03.06.2002 zmenili právnú kvalifikáciu už uplatneného nároku, z nájomného na, mylne označujúc, ako nárok na náhradu škody a nie bezdôvodného obohatenia, nakoľko v podstate zo skutkového a právneho základu tohto podania jasne vyplýva, že sa v podstate môže jednať iba o bezdôvodné obohatenie. Ďalšími podaniami žalobcovia v podstate iba upresňovali a vyčíslovali výšku už uplatneného nároku - bezdôvodného obohatenia. Zmena právnej kvalifikácie nemá vplyv na plynutie premičacej doby, a teda nie je rozhodujúce, či bol nárok na peňažné plnenie (čo správne konštatuje aj krajský súd v rozsudku napadnutom odvolaním žalobcov) uplatnení titulom nájmu, odškodného alebo bezdôvodného obohatenia. Už sama skutočnosť, že sme sa žalobným návrhom zo dňa 28.09.1996 domáhali vypratania nehnuteľnosti, usudzuje jednoznačný záver, že právnym a skutkovým základom takéhoto podania a domáhania sa ochrany porušeného práva, môže byť iba neoprávnené užívanie nehnuteľností žalovanou. Bez ohľadu na to, či bol nárok žalobcov, označený ako nájomné alebo odškodné, čo do právneho a skutkového základu však jednoznačne, ako bezdôvodné obohatenie (mylne označené podaním zo dňa 03.06.2002 aj ako náhrada škody). Žalobcovia sa od podania žaloby zo dňa 28.09.1996 domáhajú toho istého nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a to na tom istom skutkovom a právnom základe, ktorým je neoprávnené užívanie nehnuteľností žalovanou. Na takto ustálený skutkový základ, ktorý sa počas celého konania pred súdom prvej inštancie nijako nemenil, možno subsumovať záväzkovo - právny vzťah a to bezdôvodné obohatenie, ktoré nastalo na strane žalovanej.

17. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť z dôvodu, že na základe platnej nájomnej zmluvy platili na účet žalobcov nájomné a navyše nárok žalobcov o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov, ako aj na zaplatenie nájomného za užívanie bytu je premlčaný.

18. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a s listinnými dôkazmi predloženými stranami - zmluva o nájme bez uvedenia dátumu, zápisnicou o odovzdaní bytu, výpočtovým listom zo dňa 08.04.1995, zmluvou o nájme zo dňa 21.04.1995, výpoveďou z nájomnej zmluvy zo dňa 28.05.1996, listom vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. Š.Í., evidenčným listom bez uvedenia dátumu (č. I. 41), listom Ž. Š., š.p. zo dňa XX.XX.XXXX, podaním žalobcov zo dňa 21.02.1994, podaním E. Q. A. T. zo dňa

14.09.2009, zmluvou o prevode nehnuteľností zo dňa 03.12.1993, listom Ž. Š., š.p. zo dňa XX.XX.XXXX, znaleckým posudkom č. XX/XXXX vypracovaného G. G. S., výsluchom strán sporu, výsluchom svedka U. W., a zistil tento skutkový stav veci:

19. Z výpisu LV č. XXXX pre kat. úz. Š. vyplýva, že žalobcovia sú vedení ako bezpodieloví spoluvlastníci okrem iného aj nehnuteľností, a to parc. č. XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 461 m², parc. č. XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 246 m², a stavby so súp. č. XXX/XX, druh stavby rodinný dom, s časti postavený na parcele č. XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 461 m².

XX. Ž.Č. Š..F. Š. listom zo dňa 11.12.2013 oznámil súdu, že na základe dožiadania (v konaní XC/XXX/XXXX-X) zasiela evidenčné listy na užívateľov podnikových dvoj bytoviek, ktoré slúžili v minulosti ako nájomné zmluvy. Zvlášť uzatvárané zmluvy o nájme bytu s bývalými pracovníkmi uzatvárané neboli. Požadované výpočty nájomného sa nachádzajú na evidenčných listoch. Na základe evidenčných listov zistili, že za pivničné priestory, nádvoria, povaly a záhrady nájomníci neplatili. To isté sa týka platenia vodného, stočného, ktoré sa platilo symbolicky a doúčtovanie platil podnik zo svojich prostriedkov. Oznámili tiež, že nehnuteľnosti získal žrebčinec na základe zmluvy o kúpe zo dňa 26.04.1997. Skutočnosť, že so zamestnancami Ž. Š..F. Š. neboli uzavreté osobitné nájomné zmluvy potvrdila menovaná spoločnosť aj vo svojom liste zo dňa 14.03.1994.

21. Vykonaným dokazovaním súd mal nepochybne preukázané, že právny predchodca žalobcov - Ž. Š. bol vlastníkom sporných nehnuteľností od roku 1971. Manžel žalovanej bol zamestnaný v Ž. Š., ktorý zamestnávateľ poskytoval svojim zamestnancom bývanie v rodinných domoch, ktoré boli v jeho vlastníctve. Manžel žalovanej uzavrel so zamestnávateľom stabilizačnú zmluvu na 10 rokov. Do predmetného domu sa nasťahovali v roku 1982. Nehnuteľnosť má charakter rodinného domu, je oplotený so samostatným vchodom.

22. Podľa evidenčného listu F. F. I. O. Š..F. W. zo dňa 01.01.1990 okrem užívateľa Q. Š. býva spolu v byte manželka Y., syn Š. a dcéra T.. Celková mesačná úhrada nájomného a zálohovaných služieb za užívanie bytu od 01.01.1990 bola uvedená suma 252,- Sk, od 01.07.1992 suma 529,- Sk a od 01.09.1993 suma 637,- eur.

23. Zo zmluvy o prevode nehnuteľností zo dňa 03.12.1993 vyplýva, že F. F. I. O. Š..F. W., Ž. Š. ako prevodca a žalobcovia ako nadobúdatelia uzatvorili kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol záväzok prevodcu ako výlučného vlastníka nehnuteľností v katastrálnom území Š. vedených v tom čase ešte na LV č. XXXX, ktorého súčasťou je aj dom súp. č. XXX, ako aj parcely č. XX a XX, užívané žalovanou a jej rodinou, previesť tieto nehnuteľnosti do vlastníctva žalobcov. Podľa bodu VI. zmluvy nadobúdatelia vzali na vedomie, že v prevádzaných domoch bývajú iné fyzické osoby, ktoré tieto obývajú na základe nájomných zmlúv.

24. Žalobcovia podaním zo dňa 21.02.1994 oznámili manželovi žalovanej, že medzi žalobcami a manželom žalovanej ostáva zachovaná nájomná zmluva tak, ako to bolo pred prevodom vlastníctva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam s tým, že od 01.04.1994 sa má uzatvoriť nová nájomná zmluva.

25. Žalobcovia uzavreli so žalovanou v 1. rade nájomnú zmluvu (bez udania dátumu) podľa ktorej predmetom nájmu je byt II. kategórie nachádzajúcej sa v kat. úz. Š. na ul. O. XX, postavené na parcele č. XX o výmere 461 m², súp. č. XXX, byt č. XX, pozostávajúci z troch izieb, kuchyne, základného príslušenstva a vedľajších miestností. Opis bytu a príslušenstva a opis stavu bytu podľa čl. II Zmluvy je uvedený v prílohe č. 1 v zápisnici o prevzatí bytu a v prílohe č. 2 vo Výpočtovom liste, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Byt je v spoločnom nájme nájomcov, ktorí sú manželia. Podľa čl. IV. nájom k bytu vzniká od 01.04.1994 a je dohodnutý na dobu neurčitú. Podľa čl. V. výška nájomného bola dohodnutá podľa vyhlášky č. 60 /1996 Zb., pričom ročné mesačné úhrady za nájom bytu a preddavkov na plnenia poskytované s užívaním bytu je uvedené vo Výpočtovom liste, ktorý je v prílohe č. 2 tejto zmluvy. V čl. XI. zmluvy je uvedené, že predmetom tejto zmluvy nie sú pozemok na ktorom je postavený dom, t. j. parcela č. XX o výmere 461 m² ani pozemok ktorý patrí k domu (záhrada), teda parc. č. XX o výmere 246 m². Predmetom nájmu nie sú ani priestory v dome (pivnica a podkrovie). Užívanie týchto priestorov bude predmetom osobitnej zmluvy.

26. Výpočtový list podpísali žalobcovia a žalovaná dňa 08.04.1995, v ktorom je uvedené, že predmetný byt užíva okrem Š. Q. aj jeho manželka (žalovaná) a ich dcéra. Určená celková mesačná úhrada nájomného a zálohových služieb bol dohodnutý na sumu 486,- Sk.

27. Žalobcovia predložili aj návrh zmluvy o nájme pivnice a povalových priestorov ako aj pozemkov zo dňa 21.04.1995 avšak táto zmluva nebola zo strany žalovanej podpísaná.

28. Nebola sporná medzi účastníkmi výška platby titulom nájomného a to od 10.01.1995 do 14.06.1995, platili nájomníci mesačne 637,- Sk a od 14.07.1995 vo výške 640,- Sk mesačne, od 21.08.1995 do 15.03.1999 za užívanie nehnuteľnosti žalovaná spolu s manželom platili na účet žalobcov vo VÚB sumu 1.500,- Sk. Tieto platby žalobcovia aj prijali /do roku 2007/.

29. Výpoveďou z nájomnej zmluvy zo dňa 28.05.1996 žalobcovia oznámili žalovanej, že jej dávajú výpoveď z nájomnej zmluvy uzavretej ústnou dohodou dňa 08.04.1995, ktorá jej bola v písomnej forme predložená na podpis dňa 21.04.1995. Výpoveď žalovanej dávajú ohľadne užívania pozemku na ktorom je postavený dom, čiže parcely č. XX o výmere 461 m² a pozemku, ktorý patrí k domu, čiže parcely č. XX o výmere 246 m². Výpovedná lehota je 3 mesiace, výpovedná lehota začne bežať 01.06.1996 a končí 31.08.1996. Zároveň vyzvali žalovanú, aby do uplynutia výpovednej lehoty uvedené nehnuteľnosti uvoľnila a vyprázdnila.

30. Z potvrdenia Obce Q. A. T. zo dňa 14.09.2009 vyplýva, že žalovaná od 01.01.1998 sa zdržiava vo Q. A. T. vo vlastnom záhradnom dome na parc. č. XXX/X a XXX/X v kat. úz. Q. A. T.. Túto skutočnosť potvrdila aj sama žalovaná, ako aj jej druh U. W., ktorý uviedol, že uvedený záhradný dom užívali spolu so žalovanou od 01.01.1998. Medzičasom sa však žalobkyňa presťahovala do P. H., do obce T..

31. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX vyplýva, že všeobecná hodnota nájmu sporných pozemkov, teda parciel č. XX a XX v kat. úz. Š. v roku 1994 predstavoval sumu 1,69 eur za deň, v roku 1995 sumu 1,61 eur za deň, v roku 1996 sumu 1,49 eur za deň, a v rokoch 1997 a 1998 sumu 1,41 eur za deň. Výšku takto vypočítanej hodnoty nájmu nespochybnila žiadna zo strán.

32. Podľa § 124 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“) každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

33. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájmnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

34. Podľa § 659 Občianskeho zákonníka zmluvou o výpožičke vznikne vypožičiatelovi právo vec po dohodnutú dobu bezplatne užívať.

35. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas neplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

37. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

38. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

39. Podľa § 458 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

40. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

41. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

42. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

43. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

44. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

45. Súd v prvom rade poukazuje na znenie § 124 ods. 1 CSP, ale aj § 41 ods. Občianskeho súdneho poriadku, za ktorého účinnosti bola podaná žaloba na súd. Podľa týchto ustanovení sa každé podanie, resp. úkon posudzuje podľa obsahu. Z obsahu podanej žaloby je jednoznačné, že tá sa týka iba pozemkov s parc. č. XX a XX v kat. úz. Š., kedy žalobcovia sa pôvodne domáhali vypratania týchto pozemkov a uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa užívania týchto pozemkov. Ďalej sa žalobcovia domáhali od žalovanej zaplata nájomného a odškodného vo výške 1.000,- Sk mesačne za každý začatý mesiac od 01.09.1996 až do vypratania a odovzdania týchto pozemkov. Tento názoru súdu potvrdzuje aj to, že žalobcovia predložili výpoveď nájomnej zmluvy, pričom žalovanej vypovedali len nájom pozemkov a nie samotného bytu, pričom vo svojej žalobe ani čiastočne netvrdili, že by žalovaná neplatila nájom bytu alebo úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu.

46. Aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. XCdo/XX/XXXX-XXX zo dňa 15.04.2019 vyplýva, že nejasné ohľadom žaloby a neskorších podaní žalobcov bolo jedine to, či si žalobcovia uplatnili nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia už podanou žalobou zo dňa 28.09.1996.

47. Tento procesný nedostatok bol odstránený po výzve súdu podaním žalobkyne v 2. rade zo dňa 07.01.2020, ku ktorému sa pripojil aj žalobca v 1. rade podaním zo dňa 09.01.2020. V tomto podaní žalobcovia výslovne uviedli, že podanou žalobou sa domáhali vydania bezdôvodného obohatenia, len ako laici, neidentifikovali svoj nárok správne podľa právnej stránky a nesprávne ho označili ako nájomné a odškodné. Uvedené skutočnosti žalobcovia opätovne potvrdili aj na pojednávaní dňa 05.09.2023, kedy uviedli, že si uplatnili nárok na bezdôvodné obohatenie, avšak v čase podania žaloby vychádzali z toho, že je to ako odškodné, keďže nemajú právnické vzdelanie.

48. Z uvedeného je tak jednoznačné, že žalobcovia si žalobou uplatnili voči žalovanej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (aj keď v žalobe ho nesprávne označujú ako nárok na nájomné, resp. odškodné) za užívanie parciel č. XX Y. XX v kat. úz. Š.. Na tomto mieste súd tiež poukazuje na to, že síce bola žaloba v tejto časti zastavená uznesením č. k. XC/XXX/XXXX-XXX zo dňa 01.06.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. XCo/XX/XXXX-XXX zo dňa 28.03.2013, žaloba však bola zobrať v tejto časti späť len z toho dôvodu, že úprava petitu podaním žalobcov zo dňa 16.03.2010 zahŕňala aj túto časť uplatneného nároku. Tým pádom došlo v tomto konaní ku kontinuite pôvodne uplatneného nároku v tejto časti.

49. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná spolu so svojou rodinou užívali vyššie uvedené nehnuteľnosti od roku 1982. Podľa vyjadrenia predchádzajúceho vlastníka týchto nehnuteľností, nájomná zmluva bola s nájomcami uzatvorená len na nájom bytu, pričom nájomcovia za užívanie pivnice, podkrovia a vyššie uvedených pozemkov neplatili. Podľa názoru súdu to neznamena, že medzi predchádzajúcim vlastníkom a nehnuteľnosť a žalovanou, resp. jej rodinou došlo k uzatvoreniu zmluvy o výpožičke, keďže tento typ zmluvy bol zavedený do právneho poriadku Slovenskej republiky až novelou Občianskeho zákonníka s účinnosťou od 01.01.1992, pričom podľa § 868 vznik právnych vzťahov

vzniknutých pred 01.01.1992 sa posudzujú podľa doterajších predpisov. Okrem toho z vykonaných dôkazov vôbec nevyplýva, že by mali tieto subjekty vôľu uzatvoriť takýto typ zmluvy. Súdu sa skôr javí vhodnejšie a spravodlivejšie posúdiť tento právny vzťah o užívaní sporných pozemkov žalovanou a jej rodinou bez právneho dôvodu, pričom pôvodný vlastník to neriešil, avšak vzhľadom na vtedajšiu spoločenskú situáciu, kedy fakticky išlo o užívanie služobného rodinného domu, napriek tomu, že to bolo označené, ako užívanie bytu, žalovaná mohla dôvodne predpokladať, že súčasťou nájmu rodinného domu je aj nájom pozemkov. Tento dojem mohla žalovaná nadobudnúť aj z toho dôvodu, že s ňou, resp. s jej manželom nebola uzatvorená osobitná nájomná zmluva, bol im vydaný len Evidenčný list, ktorý obsahoval výšku nájmu za užívanie bytu a s ním spojené úhrady.

50. Z vykonaného dokazovania bolo tiež preukázané, že žalobcovia nadobudli vyššie uvedené nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy zo dňa 03.12.1993, v dôsledku čoho vstúpili na miesto pôvodného vlastníka ako prenajímateľ. Vo veci nebolo sporné, že strany sporu spolu uzatvorili novú nájomnú zmluvu na nájom bytu s účinnosťou odo dňa 01.04.1994, pričom predmetom tejto zmluvy neboli už spomínané pozemky s par. č. XX Y. XX. Na užívanie týchto pozemkov mala byť uzatvorená osobitná nájomná zmluva, k čomu však nedošlo a tým pádom žalovaná užívala uvedené pozemky bez právneho dôvodu. Keďže na užívanie uvedených pozemkov nebola uzatvorená nájomná zmluva, výpoveďou zo dňa 28.05.1996 sa žalobcovia v podstate mohli domáhať len vypratania bytu, pričom žalovanej na to poskytli lehotu do 31.08.1996.

51. V predmetnom konaní nebolo sporné, že žalovaná užívala vyššie uvedené nehnuteľnosti v období od 01.09.1996 do 31.12.1997, čiže 16 mesiacov. Žalobcovia v konaní nepreukázali, že by žalovaná užívala nehnuteľnosti aj po tomto dátume, naopak podľa názoru súdu žalovaná jednoznačne preukázala, a to tak podaním Obce Q. A. T., ako aj výsluchom svedka U. W., že sa 01.01.1998 odsťahovala do Q. A. T. a od tohto dátumu vyššie uvedené nehnuteľnosti neužíva. Z predloženého znaleckého dokazovania vyplýva, že nájom sporných pozemkov predstavoval v roku 1996 sumu 1,49 eur za deň, resp. 1,41 eur za deň v roku 1997. Keďže si však žalobcovia uplatňovali sumu 1.000,- Sk, v prepočte 33,19 eur, za mesiac, čo je suma nižšia, súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcom sumu 531,10 eur, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie za užívanie sporných pozemkov od 01.09.1996 do 31.12.1997. Súd teda k výpočtu bezdôvodného obohatenia dospel tak, že vynásobil požadovanú sumu 1.000,- Sk 16 mesiacmi, čo vyšlo na 16.000,- Sk, čo v prepočte predstavuje 531,10 eur.

52. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a to z viacerých dôvodov. V prvom rade, súd zamietol žalobu za bezdôvodné obohatenie za užívanie pozemkov žalovanou od 01.01.1998 do 31.07.1998 z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná v tomto období sporné nehnuteľnosti už neužívala. Argumentácia žalobcov, že tam mala veci neobstojí, keďže žalovaná uviedla, že si zobrala svoje osobné veci a ostatné veci tam nechala manželovi. Okrem toho žalobcovia neprodukovali žiadny iný dôkaz, že by žalovaná naďalej užívala tieto pozemky. Súdu tak nezostalo nič iné, ako konštatovať, že žalobcovia v tejto časti neunesli dôkazné bremeno, čiže nepreukázali, že by žalovaná užívala sporné pozemky aj od 01.01.1998 do 31.07.1998.

53. Nárok na bezdôvodné obohatenie za užívanie sporných pozemkov od 01.04.1994 do 31.08.1996, bezdôvodné obohatenie za obdobie od 01.09.1996 do 31.12.1997 prevyšujúce priznanú sumu 1.000,- eur mesačne, ako aj zvyšné nároky na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, resp. nájmu za užívanie bytu od 01.04.1994 do 31.07.1998 súd zamietol z dôvodu premlčania, keďže v tomto prípade objektívna 3-ročná premlčacia doba (prípadne aj všeobecná 3-ročná premlčacia doba) uplynula dňa 31.07.2001.

54. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. X I. XXX/XXXX, v prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, t.j. subjektívna a objektívna premlčacia doba. Jej začiatok je upravený odlišne; tieto dve premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - dvojročná, objektívna premlčacia doba je buď trojročná v prípade bezdôvodného obohatenia vzniknutého z nedbanlivosti alebo desaťročná, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby je treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. V danom prípade teda nie je podstatná a rozhodujúca okolnosť, kedy sa žalobca pri riadnej starostlivosti musel alebo mohol dozvedieť, že na jeho úkor došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, ale je rozhodujúce, kedy sa o

tejto okolnosti skutočne dozvedel. Z § 107 ods. 1 OZ totiž vyplýva, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby k uplatneniu práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva. Táto (subjektívna) vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor sa niekto bezdôvodne obohatil a o tom, v prospech koho k tomuto obohateniu došlo, pritom musí byť skutočná. Nie je pritom rozhodujúce, či sa oprávnený o svojom práve nedozvedel vlastným zavinením, teda či sa mohol o svojom práve dozvedieť alebo mal dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti.

55. Pre začiatok plynutia 3-ročnej, príp. 10-ročnej objektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodný okamih, kedy bezdôvodné obohatenie skutočne (fakticky) vzniklo. Bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu vzniká už samotným prijatím plnenia. Vtedy tiež začne plynúť objektívna premlčacia doba (por. rozsudok NS ČR zo 14.08.2007, sp. zn. 30 Cdo 2758/2006). Okamihom, od ktorého sa začiatok plynutia objektívne premlčacej doby odvíja, je okamih vzniku zodpovednostného vzťahu z bezdôvodného obohatenia, a to bez zreteľa na to, či oprávnený subjekt o svojom práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia vedel alebo nie. Plnenie bez právneho dôvodu - bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu vzniká už samotným prijatím tohto plnenia; týmto okamihom začína plynúť objektívna premlčacia doba podľa § 107 ods. 2 OZ (por. rozsudok NS ČR z 30.05.2001, sp. zn. 33 Cdo 1864/2000).

56. Ako už bolo vyššie uvedené, po preskúmaní obsahu žaloby, súd je toho názoru, že žalobcovia sa pôvodnou žalobou domáhali vydania bezdôvodného obohatenia len vo vzťahu k pozemkom, a to od 01.09.1996. Čo sa týka bezdôvodného obohatenia, resp. zaplata nájmu aj za užívanie bytu od 01.09.1996 do 31.07.1998, tento nárok bol uplatnený až podaním doručeným súdu dňa 27.05.2002. Ďalším podaním označeným ako opravné podanie, doručeným súdu dňa 04.06.2002, žalobcovia svoj nárok rozšírili tak, že si uplatňujú nájomné za obdobie od 01.04.1994 do 31.07.1998. Neskoršími podaniami žalobcovia rozšírili uplatnený nárok na konečnú sumu 12.256,11 eur s príslušenstvom.

57. V prvom rade čo sa týka rozšíreného nároku za bezdôvodné obohatenie za užívanie pozemkov za obdobie od 01.04.1994 do 31.08.1997, súd konštatuje, že objektívna 3-ročná premlčacia doba uplynula dňa 31.08.2000, pričom túto časť nároku si žalobcovia uplatnili až podaním zo dňa 27.05.2002. Vzhľadom na námietku premlčania zo strany žalovanej preto súd nárok žalobcov v tejto časti zamietol. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia sa pôvodne domáhali vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov od 01.09.1996, súd je toho názoru, že svoj nárok v tejto časti žaloby dostatočne špecifikovali, a preto je potrebné konštatovať, že premlčacia doba vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 01.04.1994 do 31.08.1997 plynula naďalej a uplynula dňa 31.08.2000, ako to bolo uvedené vyššie. Rovnako je nutné konštatovať, že v žalobe doručenej dňa 30.09.1996 žalobcovia dostatočne jasne uviedli, že sa domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.000,- Sk mesačne. To znamená, že pre sumu prevyšujúcu 1.000,- Sk mesačne taktiež naďalej plynula premlčacia doba, pričom pre obdobie od 01.09.1996 do 31.12.1997 najneskôr táto doba uplynula dňa 31.12.2000. Z toho dôvodu súd žalobu zamietol v časti vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov od 01.09.1996 do 31.12.1997 v časti sumy prevyšujúcej 1.000,- Sk mesačne, keďže žalovaná viackrát v konaní vzniesla námietku premlčania.

58. V časti zaplata nájomného, resp. vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie bytu (rodinného domu) za obdobie od 01.04.1994 do 31.07.1998 súd žalobu identicky zamietol z dôvodu premlčania. Žalobcovia sa totiž ohľadne nájomného za byt prvýkrát zmienili vo svojom podaní zo dňa 05.12.2001, pričom k rozšíreniu ich nároku v tejto časti došlo až podaním zo dňa 27.05.2002. Ich uplatnený nárok do tohto podania pozostával len z vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov. Žalobcovia následne počas konania svoj nárok rôzne kvalifikovali po právnej stránke. Najprv sa domáhali zaplata nájomného, neskôr tvrdili, že nájomná zmluva je neplatná, a preto sa domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobcovia správne poukázali na to, že zmena právnej kvalifikácie nemá vplyv na plynutie premlčacej doby, a teda nie je rozhodujúce, či bol nárok na peňažné plnenie uplatnený titulom nájmu alebo titulom bezdôvodného obohatenia. Súd však základ tohto právneho vzťahu neskúmal z dôvodu, že to považoval za irelevantné, a to s poukazom na uplynutie premlčacej doby. Ak by totiž aj bola nájomná zmluva platná, všeobecná trojročná premlčacia doba by uplynula v rovnaký deň, ako objektívna trojročná premlčacia doba v prípade bezdôvodného obohatenia, a to za skúmané obdobie od 01.04.1994 do 31.07.1998, najneskôršie dňa 31.07.2001. Vzhľadom na skutočnosť, že uvedený nárok si žalobcovia

uplatnili až po uplynutí premlčacej doby, a to dňa 27.05.2002, pričom žalovaná vzniesla námietku premlčania, súd žalobu aj v tejto časti zamietol z dôvodu premlčania.

59. Súd tiež konštatuje, že si žalobcovia uplatnili príslušenstvo, najprv označené ako úroky, neskôr ako úroky z omeškania až podaním doručeným súdu dňa 31.05.2002. Keďže premlčacia doba príslušenstva je zhodná ako istiny, súd dospel k záveru, že premlčacia doba tohto príslušenstva najneskôr uplynula tiež 31.07.2001. Vzhľadom na skutočnosť, že si žalobcovia uplatnili nárok na príslušenstvo až po uplynutí premlčacej doby a žalovaná vzniesla námietku premlčania, súd žalobu zamietol aj v tejto časti. Vo vzťahu k tomu súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/115/2018 zo dňa 31.03.2022, v ktorom dospel k takému záveru, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. Vzhľadom k tomu je odôvodnený záver súdu, že pri úroku z omeškania premlčacia doba uplynie v rovnaký deň, ako v prípade istiny.

60. Vzhľadom na uplynutie objektívnej 3-ročnej premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia nebolo už ďalej potrebné skúmať plynutie subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby, pričom zároveň neprichádzalo do úvahy vychádzať z 10-ročnej premlčacej doby v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, keď z konania nijako nevyplýval úmysel žalovanej získať bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcov 1 a 2, žalovaná užívala predmetné nehnuteľnosti spolu so svojim manželom na základe nájmu s predchádzajúcim vlastníkom a počas rozhodného obdobia za užívanie nehnuteľností platila odplatu.

61. Súd bol tiež toho názoru, že žalovaná sa neobohatila úmyselne, keďže rozhodujúcim znakom úmyslu je totiž predchádzajúca vedomosť subjektu, ktorý sa neoprávnene obohatil, o tom, že svojím konaním získava (úmysel priamy) alebo získať môže (úmysel nepriamy) hodnoty vyjadriteľné v peniazoch, ktoré mu nepatria. Nie je rozhodujúce, či si bol tento subjekt vedomý presnej právnej kvalifikácie svojho konania, ale či si bol vedomý toho, že jeho konanie smeruje k získaniu majetkového prospechu na úkor iného spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva, a túto skutočnosť, vychádzajúc z jeho konania, akceptoval. V danom prípade na strane žalovanej žiaden takýto úmysel preukázaný nebol, keď celý spor súvisel s otázkou dlhoročnej spornosti vlastníckeho práva žalobcov 1 a 2 k dotknutým nehnuteľnostiam a z toho vyplývajúcej spornosti nájomného vzťahu k týmto nehnuteľnostiam, pričom žalovaná v rozhodnom období za užívanie sporných nehnuteľností platila určitú odplatu, sporné nehnuteľnosti teda neužívala bezodplatne. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že žalovaná nemala uzavretú osobitnú nájomnú zmluvu ani s predchádzajúcim vlastníkom a tým pádom neboli jednoznačne ani špecifikované užívané nehnuteľnosti. Z ničoho preto nevyplýva, že žalovaná mala či už priamy alebo nepriamy úmysel dotknuté nehnuteľnosti užívať bez platenia odplaty, a teda úmysel získať majetkový prospech bez právneho dôvodu.

62. Súd považoval za potrebné vyjadriť sa aj k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/87/2007 zo dňa 30.04.2009, ktorý predložil žalobca. Tento rozsudok podľa názoru súdu nemožno uplatniť na tento prípad, keďže uvedený rozsudok sa týka prípadu, kedy rozšírenie žaloby bola podané ešte pred uplynutím premlčacej doby a petit v ňom bol uvedený tak, že sa vyšpecifikuje po znaleckom dokazovaní. V tomto prípade však podľa názoru súdu bol uplatnený nárok dostatočne jasne špecifikovaný, aj následnými doplneniami, pričom tieto dôvody uviedol vyššie.

63. Žalobcovia sa na základe poslednej úpravy žaloby domáhali zaplatenia sumy 2.256,11 eur s príslušenstvom. Úspešný boli vo výške 531,10 eur, čo predstavuje 4,33 %. To znamená, že žalovaná bola v konaní úspešná v zamietajúcej časti, čo predstavuje 95,67 %-ný úspech. Na základe toho súd dospel k záveru, že čistý úspech žalovanej v konaní predstavuje 91,34 %, pričom v zmysle ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP jej vznikol v tomto rozsahu nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie svojho nároku voči žalobcom. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

64. Súd podotýka, že je síce pravdou, že Civilný sporový poriadok náhradu trov štátu výslovne neupravuje, avšak štát musí mať na náhradu trov konania, ktoré platil. O trovách štátu sa preto rozhoduje za použitia analógie v zmysle čl. 4 ods. 2 v spojení s § 251 - 264 Civilného sporového poriadku opierajúc sa o princíp spravodlivosti a rozumné usporiadanie procesných vzťahov.

65. Keďže v predmetnom konaní vznikli aj trovy štátu vo výške 495,83 eur titulom znalečného, a bolo by nespravodlivé, keby mal štát znášať trovy strán v konaní, ktoré súvisia s vykonaním dokazovaním, súd nárok štátu na trovy konania priznal voči stranám konania so zohľadnením ich úspechu vo veci. Na základe toho priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 95,67 % a voči žalovanej v rozsahu 4,33 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.